

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Andrei Guțu,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Guțu Andrei împotriva Judecătoriei Bălți, intervenient accesoriu Consiliul Superior al Magistraturii privind anularea răspunsului și obligarea emiterii actului administrativ favorabil,

împotriva deciziei din 24 noiembrie 2022 a Curții de Apel Bălți

(Dosarul nr. 3ra-155/23

NR. PIGD 2-21186609-01-3ra-02022023)

Temeiurile recursului nu se încadrează în prevederile art.246 din Codul administrativ (în vigoare până la 1 septembrie 2023). Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate. Invocarea declarativă a faptului că decizia instanței de apel se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor

Au examinat anterior cauza judecătoria Edineț, sediul Central: N. Bobu,
Curtea de Apel Bălți: S. Procopciuc, Iu. Grosu, D. Corolevschi

27 noiembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Andrei Guțu

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Ion Malanciuc, *Președinte*,

Stella Bleșceaga,

Oxana Parfeni, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 29 noiembrie 2021 Guțu Andrei a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Judecătoriei Bălți, persoană terță Consiliul Superior al Magistraturii, cu privire la anularea răspunsurilor nr. 42896 din 29.10.2021; nr. 43584 din 03.11.2021 și nr. 46001 din 16.11.2021; suspendarea efectelor răspunsurilor nr. 42896 din 29.10.2021; nr. 43584 din 03.11.2021 și nr. 46001 din 16.11.2021; emiterea actului administrativ de constatare a dreptului la concediu neplătit pentru perioada 29.10.2021 – 05.11.2021 în privința judecătorului Judecătoriei Bălți sediul Central, Guțu Andrei.

2. În motivarea acțiunii a invocat că, la 28 octombrie 2021 s-a adresat administrației Judecătoriei Bălți cu cerere privind acordarea concediului neplătit pentru perioada 29.10 -05.11.2021 în legătură cu situația personal-familiară – prelungirea vacanței forțate a elevilor în legătură cu situația epidemiologică din țară. La 30.10.2021 i s-a respins cererea deoarece nu a fost „suficient motivată”.

3. Ulterior, la 30.10.2021, s-a adresat repetat administrației Judecătoriei Bălți cu cerere privind acordarea concediului neplătit pentru perioada 29.10.2021 – 05.11.2021 sau a concediului parțial în avans pentru anul 2022 invocând aceleași motive că, prin ordinul din 29.10.2021 nr. 286, DÎTS a Primăriei Bălți a prelungit vacanța forțată a elevilor, în legătură cu situația epidemiologică din țară. La 04.11.2021 a primit răspuns de la administrația Judecătoriei Bălți precum că cererea sa repetată nu poate fi soluționată deoarece nu corespunde cerințelor legale stabilite pentru documentul electronic, deși pe cerere este semnătura, aceasta fiind olografă/copie și nu reprezintă semnătura electronică în sensul prevederilor Legii privind semnătura electronică și document electronic.

4. Astfel, la 05 noiembrie 2021, repetat, a treia oară, a solicitat acordarea concediului neplătit pentru perioada de 29.10.2021 – 05.11.2021 sau a concediului parțial în avans pentru anul 2022, pe aceleași motive, anexând copiile certificatelor de naștere a copiilor și ordinul din 29.10.2021 nr. 286 a DÎTS primăria Bălți. Consideră că aceste răspunsuri sunt abuzive și ilegale. A mai susținut că motivul invocat este întemeiat, deoarece are copii elevi în vârstă de 7 ani și 14 ani, pe care nu poate să-i lase fără supraveghere, fiind prelungită vacanța forțată a elevilor, iar o altă persoană majoră nu poate să-l

înlocuiască. De asemenea a precizat că î-și rezervă dreptul să completeze acțiunea și anexele, inclusiv cuantumul despăgubirilor, la momentul informării despre recepționarea acțiunii și a anexelor de către instanța competentă.

5. Prin încheierea din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Bălți, s-a dispus strămutarea cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată înaintată de Andrei Guțu către Judecătoria Bălți, persoana terță Consiliul Superior al Magistraturii privind anularea răspunsurilor și obligarea emiterii actului administrativ la Judecătoria Edineț.

6. Prin încheierea din 24 ianuarie 2022 a Judecătoriei Edineț, sediul Central, s-a comunicat reclamantului Guțu Andrei despre posibilitatea completării acțiunii înaintate în instanța de judecată prin concretizarea pretențiilor referitor și la încasarea despăgubirilor și prezentarea înscrisurilor relevante, acordându-i pentru aceasta un termen de 10 zile din momentul recepționării încheierii, pentru a înlătura neajunsurile menționate.

7. Drept urmare, la 03 februarie 2022, Guțu Andrei a depus la Judecătoria Edineț, sediul Central, acțiunea în contencios administrativ concretizată, prin care a solicitat anularea răspunsurilor nr.42896 din 29.10.2021; nr. 43584 din 03.11.2021 și nr. 46001 din 16.011.2021 și obligarea pârâtului de a emite actul administrativ de acordare a concediului neplătit pentru perioada 29.10.2021 – 05.11.2021 în privința judecătorului Judecătoriei Bălți (sediul Central) Guțu Andrei. Alte solicitări privind încasarea unor sume de bani cu titlu de prejudicii materiale, morale nu a solicitat.

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND

8. Prin hotărârea din 19 mai 2022 a judecătoriei Edineț, sediul Central, acțiunea înaintată de Guțu Andrei împotriva Judecătoriei Bălți privind anularea răspunsului și obligarea emiterii actului administrativ favorabil a fost admisă. S-au anulat răspunsurile nr.42896 din 29.10.2021, nr.43584 din 03.11.2021 și nr.46001 din 16.11.2021, semnate de Președintele interimar al Judecătoriei Bălți, ca neîntemeiate. S-a obligat Judecătoria Bălți de a emite actul administrativ de acordare a concediului neplătit pentru perioada 29.10.2021 – 05.11.2021 în privința judecătorului Judecătoriei Bălți, sediul Central, Guțu Andrei.

9. La 10.06.2022, Consiliul Superior al Magistraturii a depus apel prealabil împotriva hotărârii Judecătoriei Edineț din 19 mai 2022, iar la 01.09.2022, a prezentat motivarea apelului.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia din 24 noiembrie 2022 a Curții de Apel Bălți, s-a casat hotărârea din 19 mai 2022 a judecătoriei Edineț, sediul Central, s-a emis o

decizie nouă prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de Andrei Guțu.

11. În susținerea poziției sale instanța de apel a reținut că, potrivit art.120 alin.(1) și (2) Codul muncii, (1) din motive familiale și din alte motive întemeiate, în baza unei cereri scrise, salariatului i se poate acorda, cu consimțământul angajatorului, un concediu neplătit cu o durată de pînă la 120 de zile calendaristice, în care scop se emite un ordin.(2) Unuia dintre părinții care au 2 și mai mulți copii în vîrstă de pînă la 14 ani (sau un copil cu dizabilități), părinților singuri necăsătoriți care au un copil de aceeași vîrstă li se acordă anual, în baza unei cereri scrise, un concediu neplătit cu o durată de cel puțin 14 zile calendaristice. Acest concediu poate fi alipit la concediul de odihnă anual sau poate fi folosit aparte (în întregime sau divizat) în perioadele stabilite de comun acord cu angajatorul.

12. A indicat instanța de apel că, Guțu Andrei are 2 copii minori elevi: Guțu Ana născută la 12.09.2014 (7 ani la momentul depunerii acțiunii în contencios administrativ și Guțu Victor, născut la 30.08.2007 (14 ani la momentul depunerii acțiunii în contencios administrativ).

13. Curtea de Apel Bălți a susținut că pentru a admite acțiunea reclamantului prima instanță eronat a constatat aplicabilitatea la caz a art.120 alin.(2) Codul muncii or, în speța dată, vârsta unui copil este de 14 ani, iar norma citată prevede că vârsta a 2 copii să fie de pînă la 14 ani, prin urmare hotărârea primei instanțe este neîntemeiată.

14. A menționat că reieșind din prevederile art.120 Codul muncii, acordarea concediului neplătit are loc cu consimțământul angajatorului de comun acord cu angajatorul, astfel, în cazul de față instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității oferirii unui astfel de concediu

15. A mai remarcat instanța de apel că privitor la acordarea concediului în avans, potrivit art. 114 alin. (1) lit. a) din Codul muncii, în vechimea în muncă care dă dreptul la concediu de odihnă anual se includ timpul cînd salariatul a lucrat efectiv, iar art. 115 alin.(4) din Codul muncii prevede că, concediul de odihnă anual pentru următorii ani de muncă poate fi acordat salariatului, în baza unei cereri scrise, în orice timp al anului, conform programării stabilite. Conform prevederilor art. 116 alin.(2), (5) din Codul muncii, la programarea concediilor de odihnă anuale se ține cont atît de dorința salariaților, cît și de necesitatea asigurării bunei funcționări a unității. Programarea concediilor de odihnă anuale este obligatorie atît pentru angajator, cît și pentru salariat, iar conform art. 29 alin. (3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, concediul de odihnă anual se acordă judecătorilor de către președinții instanțelor respective, în conformitate cu programul concediilor de odihnă anuale aprobat de către aceștia. Astfel, acordarea concediului nu se rezumă doar la depunerea cererii cu atît mai mult că cerere a fost depusă pentru o perioadă de concediu anterioară depunerii cererii.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN RECURS

16. La 29 noiembrie 2022 și 06 februarie 2023 Guțu Andrei a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond.

17. În motivarea recursului, a susținut cele invocat în cerere de chemate în judecată și suplimentar a menționat că a fost suficient motivată și probată necesitatea solicitării concediului neplătit prin prelungirea vacanței forțate a elevilor, în legătură cu situația epidemiologică din țară. A apreciat răspunsul drept ilegal și neîntemeiat care lezează drepturile acestuia în calitate de salariat și în contradicție cu art.10 al.(1) din Legea cu privire la statutul judecătorului.

18. A susținut recurentul că motivul de bază, pe care și-a întemeiat soluția sa instanța de apel, este că Guțu Andrei are 2 copii minori elevi. Or, instanța de apel incorect a interpretat prevederile art.120 alin.(2) Codul muncii, din motive familiale și din alte motive întemeiate, în baza unei cereri scrise, salariatului i se poate acorda, cu consimțământul angajatorului, un concediu neplătit cu o durată de până la 120 de zile calendaristice, în care scop se emite un ordin.

19. Recurentul a remarcat că, art. 120 alin.2 din Codul Muncii stipulează că, unuia dintre părinții care au 2 și mai mulți copii în vârstă de până la 14 ani (sau un copil cu dizabilități), părinților singuri necăsătoriți care au un copil de aceeași vârstă li se acordă anual, în baza unei cereri scrise, un concediu neplătit cu o durată de cel puțin 14 zile calendaristice. Acest concediu poate fi alipit la concediul de odihnă anual sau poate fi folosit aparte (în întregime sau divizat) în perioadele stabilite de comun acord cu angajatorul.

20. A concluzionat că instanța de apel a casat hotărârea primei instanțe prin interpretare unei altei legi, care nici nu a fost invocată de către recurent și nu a examinat legalitatea refuzului emiterii actului individual prin prisma art.120 alin. 1 Codul muncii

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

21. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ (în vigoare până la 1 septembrie 2023) prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

22. Art. 245 Cod administrativ (în vigoare până la 1 septembrie 2023) relevă că:

„Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.”

23. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ (în vigoare până la 1 septembrie 2023) prevede:

”(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere,

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când:

a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs;

b) recursul este depus în mod repetat;

c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1);

e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2);

f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție”.

39. Art. XI alin.(3) Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) prevede:

”Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

40. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei contestate la 24 noiembrie 2022 în ședință publică. Din materialele dosarului rezultă că, instanța de apel a notificat recurentului dispozitivul deciziei la data de 25 noiembrie 2023, iar decizia motivată la data de 24 ianuarie 2023, prin intermediul poștei electronice. Astfel, recursul depus la data de 29 noiembrie 2022 și motivarea acestuia depusă la data de 06 februarie 2023, au fost depuse cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la operarea modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023)).

41. La 07 februarie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa întimaților copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței. La data de 10 februarie 2023, Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință, prin care a solicitat declararea recursului depus de Guțu Andrei, inadmisibil

42. În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în

acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

43. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

45. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

46. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

47. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

48. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva

Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A)

49. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Guțu Andrei.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Ion Malanciuc

Judecători

Stella Bleșceaga

Oxana Parfeni